

Camí ramader

Artés

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Nord del municipi

Coordenades:

Latitud: 41.80701
Longitud: 1.94565
UTM Est (X): 412417
UTM Nord (Y): 4628886

Classificació

Número de fitxa: 08010 - 86
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Obra civil
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: No es pot precisar amb detall
Protecció: Legal
Observacions protecció: Lei 3/1995 (BOE 71, de 24 de març de 1995).
Accés: Difícil
Ús actual: Social
Titularitat: Privada
Titular: diversos
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 01/03/2007 - 01:00

Descripció

Per Artés hi transcorre un camí ramader. Aquest camí ramader es troba inclòs dins l'obra de Llobet i Vilà de 1951. També es manté un record en la memòria que recull la tradició oral, però que és difícil de seguir en la seva totalitat.

El seu recorregut aprofitaria el Camí Ral d'anada al Pujol Vell i es perdria a l'entorn de la Font dels

Capellans. De baixada, passaria en direcció al Mas Canet (creuant la B-430), pel costat del Camí del Mig i es perdria pels camps de la propietat del Mas Torres.

Història

Els camins ramaders són els camins que utilitzen els ramats en els seus desplaçaments transhumants, els camins que uneixen les pastures d'estiu i les pastures d'hivern. Són camins que existeixen des de fa segles, i on els ramats poden trobar pastura, abeuradors i llocs de descans i tenen dret a pas.

A Catalunya les pastures d'estiu es troben principalment als Pirineus i a l'hivern baixen a la Depressió interior, a la Depressió pre-litoral, Gironès, Baix Ebre. El mapa de Llobet i Vilà (1950), mostra aquestes zones de pastura i els camins ramaders que les uneixen.

El conjunt de camins ramaders existents a Catalunya conforma un patrimoni cultural de gran importància, al mateix temps que constitueix una xarxa de vies de transport encara utilitzades per una bona part dels ramaders com a mitjà per facilitar la transhumància dels ramats. Actualment existeix la llei 3/1995, del 23 de març, de vies pecuàries. També es considera un argument de pes l'antiguitat i la funció d'aquestes vies com a nexes d'unió, facilitant la relació entre les clàssiques activitats agro-forestals i ramaderes, amb els nous usos del món rural: usos mediambientals, de corredors biològics entre espais naturals, culturals, etc.

Bibliografia

GAIA (2004). Auditoria ambiental d'Artés. Àrea de Mediambient de la Diputació de Barcelona i Ajuntament d'Artés. Inèdit.

VILA VALENTÍ, J. (1951). "Una encuesta sobre la transhumancia en Cataluña", dins revista Pirineos, núm. 17-18, pp. 405-445.